

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 444/2025-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] zastúpeného JUDr. Máriou Bellákovou, Nemčianska cesta 95, Nemce, proti postupu a upovedomeniu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/2 Pz 32/25/1000-6 z 28. mája 2025 a jej upovedomeniu č. k. IV/2 Pz 32/25/1000-9 z 19. júna 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkové okolnosti prípadu

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 25. júla 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy, ako aj svojho práva na spravodlivé súdne konanie a práva na obhajobu podľa čl. 6 ods. 1 a 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a upovedomením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) č. k. IV/2 Pz 32/25/1000-6 z 28. mája 2025 (ďalej len „prvé napadnuté upovedomenie“) a jej upovedomením č. k. IV/2 Pz 32/25/1000-9 z 19. júna 2025 (ďalej len „druhé napadnuté upovedomenie“). Navrhuje napadnuté upovedomenia zrušiť a priznať mu finančné zadost'učinenie 1 euro.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Galante, odboru kriminálnej polície ČVS: ORP-404/2-VYS-GA-2024 z 29. novembra 2024 došlo podľa § 21 ods. 3 Trestného poriadku s poukazom na § 18 ods. 1 Trestného poriadku k spojeniu viacerých trestných vecí sťažovateľa na spoločné konanie. Spojené trestné veci sa týkajú trestných činov podvodu podľa § 221 Trestného zákona, ktorý mal spáchať sťažovateľ konajúci v mene

obchodnej spoločnosti, keď mal prevziať zálohy za rôzne stavebné práce, ktoré nikdy neuskutočnil, resp. nikdy ani neplánoval uskutočniť, a prijaté zálohy nikdy nevrátil. Sťažovateľ podal proti označenému uzneseniu sťažnosť, ktorá bola uznesením prokuratorky Okresnej prokuratúry Galanta č. k. 3 Pv 36/23/2202-125 z 18. marca 2025 (ďalej aj „uznesenie prokuratorky“) zamietnutá.

3. Sťažovateľ podal proti označeným uzneseniam o spojení jeho trestných vecí na spoločné konanie návrh na postup podľa § 363 Trestného poriadku, o ktorom bolo rozhodnuté prvým napadnutým upovedomením tak, že návrhu sťažovateľa nebolo vyhovené. Sťažovateľ podal prostredníctvom svojho obhajcu na generálnej prokuratúre ďalší návrh na postup podľa § 363 Trestného poriadku, o ktorého vybavení bol vyzozumený druhým napadnutým upovedomením, v ktorom generálna prokuratúra poukázala na vybavenie vecí prvým napadnutým upovedomením.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ pred ústavným súdom namieta, že prvým napadnutým upovedomením bolo rozhodnuté o jeho návrhu ešte skôr, ako uplynula lehota na podanie návrhu na postup podľa § 363 Trestného poriadku, čím malo dôjsť k porušeniu jeho práva na obhajobu, keďže jeho obhajca v podstate už nestihol odôvodniť návrh pôvodne podaný a odôvodnený samotným sťažovateľom. Ďalej tvrdí, že prvé napadnuté upovedomenie bolo doručené iba jemu, nie však jeho obhajcovi, čo taktiež možno považovať za porušenie práva na obhajobu. Na argumentáciu obhajcu sťažovateľa už generálna prokuratúra v druhom napadnutom upovedomení nereagovala.

5. Sťažovateľ ďalej namieta, že orgány činné v trestnom konaní sa nevysporiadali so skutočnosťou, či v jeho veci ide o pokračovací trestný čin, ako ani s prípadnou zmenou právnej kvalifikácie a prípadným zánikom trestnosti niektorých skutkov, resp. ich premlčaním, čo bolo nevyhnutné urobiť ešte pred samotným spojením trestných vecí na spoločné konanie. Nesúhlasí so záverom generálnej prokuratúry o príslušnosti Okresnej prokuratúry Galanta.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Predmetom ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľa na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a jeho práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy, ako aj jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a jeho práva na obhajobu podľa čl. 6 ods. 3 dohovoru postupom generálnej prokuratúry a jej prvým a druhým napadnutým upovedomením, ktorými boli sťažovateľ a jeho obhajca vyzozumení o vybavení ich návrhov na postup podľa § 363 Trestného poriadku vo vzťahu k spojeniu viacerých trestných vecí sťažovateľa na spoločné konanie.

7. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona

o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

8. Ústavný súd poukazuje na to, že jeho právomoc rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Zmysel a účel princípu subsidiarity, ktorý je vyvoditeľný z čl. 127 ods. 1 ústavy, spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a podľa svojej povahy ani nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Koncepcia konania o ústavnej sťažnosti je založená na tom, že predstavuje subsidiárny procesný prostriedok na ochranu ústavou zaručených základných práv a slobôd. Ústavný súd nie je súčasťou sústavy všeobecných súdov či iných orgánov verejnej moci, a preto nemôže nahrádzať ich činnosť. Jeho úlohou je v súlade s čl. 124 a nasl. ústavy ochrana ústavnosti, a nie tzv. bežnej zákonnosti, resp. protiprávnosti. Z tohto pohľadu je nevyhnutnou podmienkou konania, ktorá musí byť pred podaním ústavnej sťažnosti splnená, vyčerpanie všetkých procesných prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho práv poskytuje.

9. Inými slovami, právomoc ústavného súdu je vybudovaná na zásade prieskumu vecí právoplatne skončených, ktorých eventuálnu protiústavnosť už nemožno zhojiť inými procesnými prostriedkami, resp. už nie je možná náprava iným spôsobom. Teda právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy predstavuje *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý sa uplatní až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. Trestné konanie od svojho začiatku až do konca je procesom, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií na ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietat' pochybenia znamenajúce porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu (III. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04, III. ÚS 75/05, IV. ÚS 76/05, IV. ÚS 220/07, IV. ÚS 197/08, I. ÚS 314/09, IV. ÚS 166/2010, II. ÚS 425/2017, III. ÚS 156/2021, IV. ÚS 80/2022). Ústavný súd zastáva názor, že nie je iba jeho povinnosťou ako súdneho orgánu ochrany ústavnosti zabezpečovať v rámci svojej rozhodovacej právomoci ochranu základných práv a slobôd vrátane rešpektovania záväzkov vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná. Túto povinnosť majú, a to prednostne, napr. všeobecné súdy ako primárni ochrancovia ústavnosti, prípadne iné orgány verejnej moci na to určené.

11. Ústavný súd teda v okolnostiach danej veci konštatuje, že trestná vec sťažovateľa sa v čase podania ústavnej sťažnosti ústavnému súde nachádzala v tzv. prípravnom konaní, v ktorom sťažovateľ namietal nezákonnosť spojenia jeho trestných vecí na spoločné konanie. Platná právna úprava trestného konania umožňuje sťažovateľovi ako obvinenému a prípadne aj v ďalšom štádiu trestného konania (po eventuálnom podaní obžaloby) ako obžalovanému právne účinným spôsobom namietat' porušenie základných práv a slobôd garantovaných ústavou, resp. práv podľa dohovoru. Procesné záruky zabezpečujúce zákonnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní a všeobecných súdov (prípadne ochranu pred jej porušením) pritom vyplývajú z II. časti (predsúdne

konanie) tretej hlavy prvého dielu (dozor prokurátora), ako aj III. časti (súdne konanie) druhej hlavy (preskúmanie a predbežné prejednanie obžaloby), prípadne šiestej hlavy (odvolanie a konanie o ňom) alebo ôsmej hlavy (mimoriadne opravné prostriedky) Trestného poriadku (I. ÚS 77/2019, III. ÚS 173/2020, IV. ÚS 532/2020, III. ÚS 156/2021, II. ÚS 585/2021, IV. ÚS 80/2022).

12. V tejto veci je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že sťažovateľ namieta porušenie svojich práv výslovne spojením jeho trestných vecí na spoločné konanie, teda v podstate administratívnym procesným úkonom orgánov činných v trestnom konaní. Ak sťažovateľ namieta prostredníctvom tvrdeného nezákonného spojenia vecí na spoločné konanie vo vzťahu k niektorým skutkom už konkrétne ich premlčanie či potrebu zmeny právnej kvalifikácie, tieto svoje námietky môže uplatniť v samotnom trestnom konaní (nie cez v podstate všeobecné spochybňovanie zákonných podmienok na spojenie trestných vecí na spoločné konanie). Ako bolo sťažovateľovi ozrejmene aj v uznesení prokurátorky, v jeho veci bude po spojení vykonaná zmena právnej kvalifikácie, a pre prípad, že niektorý skutok nebude súčasťou pokračovacieho trestného činu, alebo vzhľadom na novelu Trestného zákona nastane situácia, že zanikla trestnosť niektorého trestného činu, bude vo vzťahu k uvedenému zvolený príslušný procesný postup. Aj v tomto prípade teda vo výsledku platí, že všetky svoje námietky bude môcť sťažovateľ uplatniť aj v ďalšom konaní, resp. že práve v rámci procesného postupu po spojení jeho trestných vecí na spoločné konanie sa budú príslušné orgány zaoberať ním vznesenými konkrétnymi námietkami premlčania či zániku trestnosti.

13. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmieta sťažovateľom podanú ústavnú sťažnosť z dôvodu neprípustnosti podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

14. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa stratilo svoje opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu